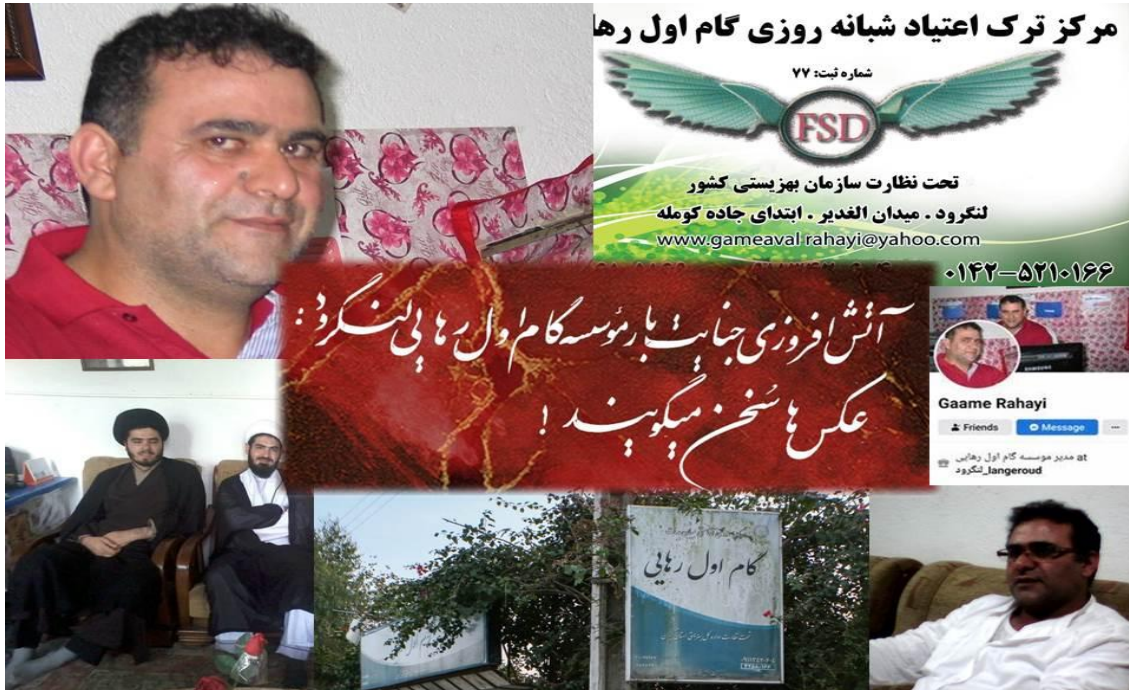

نشانی غلط می دهند، قاتلان فرزندان ما همین جا هستند!

امیرجواهری لنگرودی

از فاجعه‌ی شوم و دهشتناک به آتش کشده شدن مرکز ترک اعتیاد یا زندانی که موسوم به موسسه "گام اول رهایی" بود، در صبح جمعه ۱۲ آبان ۱۴۰۲ به اینسو تعداد کشته شدگان این جنایت مهیب به ۳۶ نفر رسیده و چهار بیمار دیگر از این حادثه‌ی مرگبار با درصد بالایی سوختگی در بخش ICU مرکز سوانح و سوختگی «بیمارستان ولایت» رشت بستری‌اند.

در قبال افزایش شمار کشته شدگان این آتش سوزی در لنگرود چه کس و کسانی مسئولند و باید پاسخگو باشند؟!

این فاجعه در وضعیت بحران زده و بلا تکلیف امروز جامعه‌ی ما، به مثل "گنه کردن آهنگر بلخ و گردن زدن مسگری در شوشتر" را ماند؛ چرا که در شرایطی که مدیران کمپ و مسئولین بهزیستی و انتظامی باید پاسخگو باشند، به جای بیان حقایق امر یعنی واریسی قصور مدیریت مؤسسه "گام اول رهایی" یعنی شخص «محمد حیدری»، و همه‌ی اعوان و انصار چماقدار او و مالک ساختمان و دست‌اندرکاران آن که دم دستند و قابل بازپرسی و سین و جیم، با اعلام عمدی بودن آتش سوزی، به دلیل اختلافات شخصی، مسئولیت جنایت را به عهده‌ی صاف کار ۲۸ ساله‌ای به نام میلاد صادق که (م. ص) معرفی‌اش

کردند، انداختند تا در املش گردن زنند و مسئولیت اصلی جنایت که بر عهده‌ی مدیران کمپ نا ایمن است را پاک کنند.

همان طوری که شنیدیم مردم نگران، ملتهب و مشوش یعنی اهالی روستاهای چندگانه‌ی لنگرود، کولاک محله کومله، رودسر، املش، شلمان، اطاقور، پایکیاده، مریدان، ناصر کیاده، چاف، بالا رود پشت و پائین رود پشت، رانکوه، اشکورات رحیم آباد، چاف جیر و غیره یعنی مادران و پدران و کس و کار آنان به منزل پدری صاف کار هجوم بردند که اگر دخالت پلیس برای پراکندن مردم عاصی نبود، ای بسا حادثه‌ی دهشتناک دیگری را در املش شاهد بودیم. البته باید پیگیر بود که عامل این تحریک مردم چه بود این احتمال زیاد است که مدیران با نفوذ کمپ در تحریک و روانه کردن مردم به خانه‌ی پدری صادق در املش نقش داشتند.

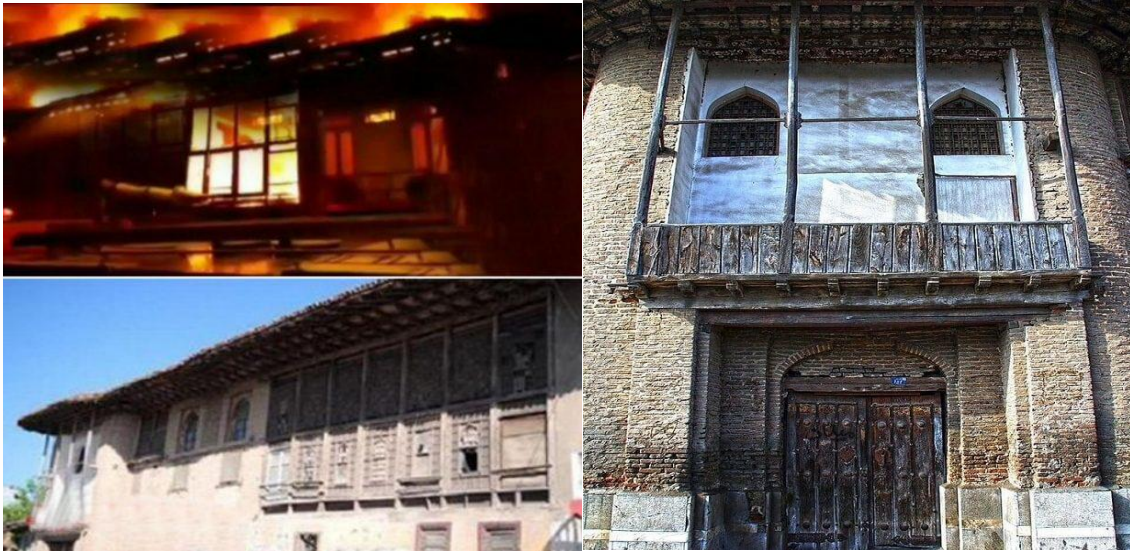
در جایی از قول آقای محمد تقی آشوبی، رئیس دانشگاه علوم پزشکی گیلان با تسلیت به مردم گیلان به ویژه مردم لنگرود خواندم: «... در پی این آتش سوزی در همان دقایق نخست **کمیته بحران واکنش سریع** و پاسخ به بحران تشکیل شد...» که این مدعی خود دارای ابهامات زیادی است!

نخست: آیا تا این لحظه برای "کمیته بحران واکنش سریع" مشخص شد؛ مسئول بحران فراگیر اعتیاد در جامعه کیست؟

دوم: آیا دلیل آتش سوزی (هرچه باشد، عمدی یا تصادفی) در اساس از مسئولیت مدیران و مسئولین اداری کم می‌کند؟ وقتی سادات موسوی، معاون سلامت اجتماعی سازمان بهزیستی کشور درباره‌ی وضعیت استاندارد بودن فضای کمپ ترک اعتیاد لنگرود می‌گوید: «تیم ارزیابی شامل دادیار و نماینده بهداشت در همین ماه آبان به کمپ مراجعه کرده و ضمن بازدید از کمپ، نکات و توصیه‌های مهمی را به مسئولین کمپ ترک اعتیاد لنگرود داده بودند.» (۱) این مسئله مطرح می‌شود که آن نکات و توصیه‌های مهم چه نکاتی بوده و به چه کسانی به عنوان مسئولین کمپ انتقال دادند و آن‌ها چه غلطی کردند؟ هیچ.

صدها پرسش از این دست ذهن ما به عنوان شهروندان جامعه و خانواده‌هایی که عزیزان خود را برای گام نخست رهایی، به آن‌جا برده بودند، و آنها را به وضعی فجیع از دست دادند فرا گرفته و معلوم نیست که پاسخ دست اندرکاران و کارگزاران دولتی و حکومتی چیست؟ ولی چند نکته قابل توجه هست که باید به آن پرداخت.

صورت مسئله واضح و مبرهن است. عامل اصلی اعتیاد ساختار فاسد و ناکارآمد، خود نهادها و کارگزاران حکومت است _ که هست _ و همه‌ی آنانی که با دزدی و رانتخواری و سوءمدیریت و سرکوب، هر امکان آزادیخواهی، کشور را به بن‌بست کشیده و نسل جوان را نا امید و سرخورده رها کردند و جز سرکوب مطالبات مردم هیچ برنامه‌ای ندارند.

به مانند ده‌ها حادثه نکبت بار دیگر همچون: "آتش سوزی ساختمان پلاسکو تهران، ویرانی سازه متروپل آبادان و به آتش کشیده عمارت عظیم و تاریخی احمد دریا بیگی در همین محله ما «راه پشته» لنگرود که مردم به آن "پله خونه" می‌گفتند و خاطره این ساختمان عظیم تمامی دوران کودکی، جوانی، میان سالی و این سالیان هر لنگرودی را باخود دارد به آتش بکشند و خیل وسیع خانواده های ساکن آنجا را بی خانمان سازند _ آن‌هم درست در روزهایی این عمارت را برای موزه و مرکز مردم‌شناسی لنگرود پیشنهاد داده بودند _ در این میان، یک درمانده‌ی بی پناه را که به دلیل اعتیاد در آن‌جا زندگی می‌کرد، به عنوان مقصر دستگیر کردند و این ثروت عظیم در برابر چشمان همگان دود شد و دیگر هیچ پیگیری و حاصلی نداشت. حالا به یک‌باره برای آتش سوزی کمپ ترک اعتیاد "اقدامات اطلاعاتی و عملیاتی شبانه روزی کارآگاهان آگاهی، مأموران پلیس امنیت عمومی و پشتیبانی فنی سربازان گمنام امام زمان برای کشف حقیقت..." به میان کشیده می‌شود پیشتر هم آوردم: «این سربازان گمنام، آنگاه که سوداگران و توزیع کنندگان مواد مخدر جوانان را صید می‌کردند، آن‌گاه که نابسامانی ناشی از سوء مدیریت و اختلاس‌های دزدان حکومتی فقر و فساد و بیکاری را گسترش داده و جوان‌ها را به سوی اعتیاد سوق می‌داد تا اکنون که کار از کار گذشته و زباله‌های آتش بدن‌های فرسوده‌ی فرزندان مردم را سوخته و آن‌ها را

خاکستر ساخته، کجا بودند که امروز همچون لاشه‌خوارانی بی‌مقدار بر فضای مه آلود آسمان شهر لنگرود ظاهر شدند؟» که وقیحانه اعلام می‌کنند: «مقصر دستگیر شده... اعترافاتی داشته و مشخص شد شروع آتش‌سوزی با دخالت فرد مذکور بوده...» ملکی، فرمانده انتظامی گیلان در حالی مدعی چنین عملیات پلیسی شده که بالاترین مقام امنیتی استان گیلان، محمد جلالی، معاون سیاسی، امنیتی و اجتماعی استاندار، پیش‌تر با اشاره به گزارش آشنشانی، آتش گرفتن بخاری و سرایت آن به پرده و در نهایت تمامی ساختمان را علت بروز حریق اعلام کرده بود.

در گزارش طولانی سایت اعتماد آنلاین از قول یک منبع مطلع آمده است: ۸ نفر «نورچشمی» از کمپ فرار کردند، آنها کلید داشتند و افرادی بودند که بهبود یافته بودن ولی توی اتاق مددجوها نمی‌خوابیدند. در این گزارش آمده: «اتاق مددجوها، مثل زندان زیر ۸ دو تا قفل داشت. این ۸ نفر، کلید داشتند و توانستند فرار کنند. حالا همه کسانی که این جزییات رو شنیدند، این سوال را می‌پرسند که شماها که کلید داشتید، چرا آن در لعنتی را باز نکردید و بقیه رو نجات ندادید در حالی که می‌دانستید آن‌ها زنده زنده کیاب می‌شوند؟» (۲) هم اوست که اشاره می‌کند: «چطور می‌شود سقف چوبی به سرعت بسوزد مگر آنکه رویش بنزین ریخته باشند.» در حالی که یکی از شاهدان در گزارشی که روزنامه‌ی حکومتی جام جم از این فاجعه منتشر کرده گفته: «سقف کمپ از ایرانیت ساخته شده بود. ما کارمان سقف شیروانی است و وقتی ایرانیت قدیمی حرارت ببیند، چنین آتش‌سوزی ایجاد می‌کند.» (۳)

و در گفت‌وگویی شدیداً ضد نقیض که از قول (م.ص) کارگر جوان ۲۸ ساله‌ای که به عنوان مقصر دستگیر و معرفی شده در رسانه‌ها منتشر شده است، وی می‌گوید: «با یکی از دوستانم در داخل کمپ هماهنگ کرده بودم که آنجا را به آتش بکشیم و باعث فرار افرادی شویم که آنجا بودند... او هم در این آتش‌سوزی جان باخت.»

اظهارات ضد و نقیض درباره‌ی فاجعه بیش از پیش ایجاد ابهام می‌کند و پرسش‌هایی را در اذهان عمومی جامعه و به ویژه مردم شریف و سوگوار لنگرود ایجاد کرده است که سر نخ آن نه در گزارشات مغشوش و به فرموده‌ی روزنامه‌های حکومتی که از سخنان مسئولان گرفته برداری می‌شود است و نه در اعترافات (م.ص) که حتی هویتش را به روشنی اعلام نکرده‌اند. موضوع را باید در تلاش‌های مدیران کمپ با اعمال نفوذی که به دلیل ارتباط با نماینده‌ی فاسد لنگرود در مجلس پرویز محمدنژاد قاضی محله‌ای دارند، جست. این مسئله

است که مسئولیت آنان را مشخص می‌کند که علی‌رغم اخطارها و هشدارهای مکرر در مکرر خبرنگاران و جوانان مسئول لنگرود، توانسته بودند فعالیت این کمپ را به شکل غیر قانونی ادامه دهند و بیماران و بستری شدگان را به این نحو به کشتن دهند.

حتی اگر آتش سوزی عمدی باشد و حتی اگر مقصر آن همین صافکاری باشد که فرماندهی انتظامی گیلان مدعی‌ست، باز هم چیزی از مسئولیت مدیران و صاحبان کمپ و مسئولین نظارت بر آن کم نمی‌کند و با توجه به سابقه‌ی رفتارهای غیر انسانی و خلاف آن باید پاسخگو باشند. اساس و ارسای فاجعه سوختن ۳۶ انسان نگهداشته شده در زندان کمپ ترک اعتیاد «گام اول رهایی» لنگرود را باید و باید در این نگاه حکومتی و حرص و آز سرمایه دارانی جستجو نمود که به قیمت جان جوانان جامعه ما به دنبال سود بیشتر هستند. انسان‌های شریف و بیگناهی که قبل از سوختن در این ویرانسرای "اول رهایی"، بیشتر زندگی، امیدها و آرزوهایشان بدلیل بازار گشاد و بی در و پیکر بساط اعتیاد، توسط حکومت ارتجاعی اسلامی سوزانده شده بود.

دنبال قاتل فرزندان سوخته‌تن‌مان در آنور محله‌ی املش نگردیم؛ جانی و جایتکار همین جاست، دروغ می‌گویند که یافتند و گرفتند و خودش هم آنور دنیاست!

andishe.gbg@hotmail.com

یکشنبه ۲۱ آبان ۱۴۰۲ برابر با ۱۳ نوامبر ۲۰۲۳

منابع:

۱) سایت گیل خبر، معاون سازمان بهزیستی: به کمپ ترک اعتیاد لنگرود تذکر داده بودیم، بیستم آبان ۱۴۰۲

<https://gilkhabar.ir/news/i/491246>

۲) سایت اعتماد، روایت یکی از بهبود یافتگان کمپ «گام اول رهایی» از حادثه آتش سوزی کمپ ترک اعتیاد: لنگرود ۱۸ آبان ۱۴۰۲

<https://www.etemadonline.com/fa/tiny/news-639991>

۳) روزنامه جام جم ۱۳ آبان ۱۴۰۲

<https://jamejamdaily.ir/Newspaper/item/213419>